

Tilfældet med denne Invalid, har mistet noget af sin Førlighed med Hensyn til Brugen af den ene Arm og af den Grund faar en forringet Erhvervssevne, saa kan det ikke være Meningen, at man, fordi han ved et senere Ulykkestilfælde f. Eks. bliver blind paa begge Øjnene og som Følge deraf ganske arbejdsudygtig, skal gaa hen og forhøje Invalideunderstøttelsen. Det kan kun ske, saafremt den Skade, han har faaet i Krigen, forværrer sig, saaledes at hans Erhvervssevne forringes i den Grad, at der kan være Spørgsmaal om en Forhøjelse, ligesom der ifølge Loven kan blive Spørgsmaal om at forringe Understøttelsen, saafremt de uheldige Følger, Skaden har medført, skulde blive mindre i Tidens Løb. Det sidste er for Resten noget, der saa godt som aldrig forefalder. Saaledes er altsaa Forholdet, og da det, som nu gør denne Mand særlig arbejdsudygtig, er hans Alderdomssvaghed, der ikke staar i nogen Forbindelse med det Saar, han har modtaget i Krigen, kan der ikke gives ham nogen større Invalideforsørgelse end den, han er i Besiddelse af. Det tør jeg derfor sige med Sikkerhed, at dette Andragende, hvis det bliver fornyet og paa ny indsendt til Ministeriet, vil blive mødt med det samme Afslag, som det sidste Andragende har faaet. Jeg kan derfor kun tilraade det ærede Medlem, der har stillet dette Ændringsforslag, at tage det tilbage.

Svendsen: Jeg maa beklage, at der ikke er nogen som helst Udsigt til, at det af mig stillede Ændringsforslag kan blive vedtaget. Den højtærede Finansminister har jo erklæret, at der ikke kan være Tale om, at vedkommende Invalid kan opnaa Forhøjelse af sin Invalideforsørgelse, og da jeg finder det unyttigt at faa Andragendet forkastet her, vil jeg tillade mig at tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det uden for Betænkningen af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 4 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1325)

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 12te April 1889 om Hundeaafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade forarsaget af Hunde.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3728).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

N. J. Larsen: Den højtærede Justitsminister bemærkede ved 2den Behandling, at denne Lov kun var en lille Lov. Dette er meget rigtigt, for saa vidt man lægger Vægten paa Lovens Linietal; Loven udgør i alt 4, siger og skriver fire Linier. Men tager man Hensyn til Lovens Indhold, saa tror jeg nok, man kan sige, at det er en ret vidtrækkende Skattelov. De almindeligvis saaledes benævnte Love faa vi vel ikke mere at se i denne Samling; men denne Skattelov er bleven tilbage. Man kan sige om den, som det hedder hos en af vore bekendte Digtere: „Den ringeste kun bleven er tilbage“. Hermed skal dog ikke være sagt, at det er den mindst betydelige i Rækkevidde. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) regnede ud for os for ikke mange Dage siden, at Reformen af de indirekte Skattelove ikke vilde medføre større positiv Fordel for Gaardmandsklassen f. Eks., end at 8 Gaardmænd maatte slaas sig sammen for at tjene en Høne. Denne Lov vil, hvis den bliver gennemført, medføre et langt større Resultat ikke blot for Gaardmænd, men ogsaa for andre, men ganske vist kun en negativ Fordel. Den vil medføre en ny og følelig Skat paa et af Landboernes Husdyr, en Skat, som tilmed kan blive meget varierende. Saaledes som Loven er affattet, kan der blive Spørgsmaal om en Skat af 5 Kr. om Aaret pr. Hund eller af 7½ Kr., 10 Kr., 15 Kr., 20 Kr., 30 Kr., ja endog 40 Kr. om Aaret pr. Hund. Nu tør jeg vel ikke tiltro mig saa meget Kendskab til Hønsenes Værdi for Øjeblikket, at jeg absolut kan sige, hvor mange Høns der skal til for at svare til en af disse Skattesatser; men jeg antager dog ikke, at selv den bedste Andelshøne kan sættes til en Værdi af 5 Kr., saa hver enkelt, som holder Hund, vil ved denne Lov følgelig faa en større Skat at bære, end 8 Gaardmænd tilsammen efter det